

KLAGERÅDSRAPPORT 2006

FAGLIGT FÆLLES FORBUND

Indholdsfortegnelse

Forord fra Klagerådets formand	2
Forord fra Klagerådets mæglingmand.....	4
Afskedigelse	6
Ansættelsesvilkår	11
Arbejdsskade	15
Løn	18
Rådgivning	20
Diverse	24
Ikke realitetsbehandlede sager	28
Afviste sager.....	28
Henviste sager	29
Sager løst lokalt	30
Statistik 2006.....	31
Forretningsorden for Klageråd og mæglingmand.....	33

Forord fra Klagerådets formand

Det er nu den anden rapport, som er udarbejdet for 3F's Klageråd. Med denne beretning vil vi belyse de sager, som Klagerådet og Klagerådets mæglingmand har behandlet i 2006.

Hvis et 3F-medlem mener, at vedkommende ikke har fået den korrekte behandling i sin afdeling eller i forbundet, har medlemmet mulighed for at indsende en klage til 3F's uvildige klageinstans.

Klagerådet behandler klager over sagsbehandlingen i en 3F-afdeling og/eller forbundet. Endvidere behandler Klagerådet tvister af ansættelsesretlig karakter mellem ansatte/tidligere ansatte og en 3F-afdeling.

Når Klagerådets Sekretariat modtager klagen, bliver der oprettet en sag, og klagen bliver sendt til udtalelse i afdelingen/forbundet. Medlemmet vil få mulighed for at kommentere afdelingens/forbundets udtalelse. Denne skriftudveksling tager erfaringsmæssigt to til tre måneder.

På det tidspunkt, hvor sagen er fuldt oplyst, vil sagen blive afgjort ved, at Klagerådet afgiver en henstilling i sagen.

Klagerådet består af forbundets næstformand med ansvar for organisation, forbundets forbundssekretær med ansvar for personale, a-kassens forretningsfører og to repræsentanter udpeget af Hovedbestyrelsen.

Klagerådets henstilling kan påklages til Klagerådets mæglingmand professor, dr. jur. Eva Smith. Klager over forbundet eller klager, hvor forbundet har været involveret i sagsbehandlingen, bliver sendt direkte til Eva Smith, uden at Klagerådet har afgivet henstilling i sagen. Eva Smiths sagsbehandlingstid er normalt ca. en måned.

Juridisk Sekretariat har sekretariatsfunktion for 3F's Klageråd.

I 2006 blev der indgivet 52 klager til Klagerådets sekretariat.

Af disse blev 13 klager afvist (fx pga. manglende medlemskab af 3F eller lignende) eller overdraget til et andet organ, da Klagerådet ikke var kompetent. Kun sager, hvor klager har en konkret retlig interesse, kan behandles. Kun medlemmer af en 3F-afdeling har klageadgang. Klagerådet/mæglingmanden behandler ikke a-kassesager. Klagerådet/mæglingmanden behandler ikke sager, der er behandlet af voldgift, herunder afskedigelsesnævn og Tvistighedsnævn eller af Arbejdsretten. Klagerådet/mæglingmanden behandler heller ikke sager, hvor sagen er behandlet af karteller eller andre forhandlingsfællesskaber.

Af de 39 sager, som blev realitetsbehandlet i Klagerådet/mæglingmanden, fik 15 medlemmer medhold og 24 medlemmer fik afslag.

I forhold til 2005-rapporten for 3F's Klageråd er der sket en stigning i antallet af klagerådssager, idet der i 2005 alene blev indgivet 26 klager. Stigningen kan til dels skyldes, at vi på hjemmesiden har gjort medlemmerne opmærksomme på 3F's klageinstans, ligesom vi har offentliggjort rapporten for 2005 på hjemmesiden.

Nærværende beretning vil også blive offentlig tilgængelig på 3F's hjemmeside. Eventuelle spørgsmål eller lignende kan indgives til Klagerådets Sekretariat, c/o Fagligt Fælles Forbund Juridisk Sekretariat, Kampmannsgade 4, 1790 København V.

Steen Andersen
Klagerådets formand

Forord fra Klagerådets mæglingmand

Uanset at der er tale om en stigning i antallet af klager, indgives der stadig meget få klager sammenlignet med det store medlemsantal. En del af de klager, der er kommet i 2006, har i øvrigt sammenhæng med sammenlægningen af forbundene, og selvom man fra begge forbund gjorde sig megen umage for, at sammenlægningen ikke skulle betyde ringere forhold for de ansatte, er det formentligt umuligt, at enkelte personer ikke skal føle, at de kommer i klemme, når der laves en så stor omorganisering af to organisationer.

Klagerne vedrører mange forskelligartede forhold. Der er dog enkelte områder, som specielt giver anledning til klager. Et af områderne er spørgsmålet om, hvorvidt 3F skal indlede en sag for domstolene. Der er klager fra medlemmer, som har tabt en sag ved Arbejdsskadestyrelsen og ikke har fået deres skade anerkendt som arbejdsskade. De synes ofte, at 3F bør indbringe den pågældende sag for domstolene. Et andet stort område er medlemmer, der har fået anerkendt deres skade som en arbejdsskade og har fået nogen erstatning, men som ikke er tilfredse med den erstatning, de har fået, og føler, at Patientforsikring og Patientskadeankenævnen ikke har vurderet deres sag korrekt.

De fleste af disse medlemmer får afslag. Det er sådan, at 3F, ligesom en privatperson der overvejer sagsanlæg, naturligvis må tage chancerne for at vinde sagen i betragtning. Og hvis 3F vurderer, at chancerne for at vinde sagen er meget små, er det ikke kritisabelt, at man opgiver at føre sagen for medlemmet. Det må taget i betragtning, at 3F administrerer alle medlemmernes penge, og det kan ikke være korrekt at ofre store midler på en retssag, hvor 3F vurderer, at der ikke er nogen mulighed for at vinde.

Når jeg får sådan en sag ind, er det ikke min opgave at vurdere, om medlemmet muligvis havde kunnet vinde retssagen. Min opgave er at vurdere, om 3F har foretaget et sagligt korrekt skøn, da man vurderede, at der ikke var mulighed for at vinde sagen. Og hvis lægelige instanser – og ofte adskillige af dem – har udtalt, at de ikke mener, at der er tale om en arbejdsskade, eller at méngraden ikke er så stor, som medlemmet mener, så finder jeg, at 3F's skøn om, at det ikke er muligt at videreføre sagen ved domstolene, er korrekt.

Jeg er naturligvis opmærksom på, at det sker, at domstolen tilsidesætter det lægelige skøn, eller at domstolene beder om et nyt lægeligt skøn, der har en anden vurdering. Som udgangspunkt er det imidlertid sådan, at domstolene følger det lægelige skøn. Domstolene har ikke selv nogen viden om, hvorledes en skade skal betragtes rent lægeligt. Jeg mener, at en del af disse klager, og den utilfredshed, de er udtryk for hos medlemmerne, kunne undgås, hvis de enkelte afdelinger omhyggeligt forklarede medlemmet, hvorfor man ikke mener, at sagen kan vindes. Og så er det naturligvis også vigtigt, at man gør sin stilling op så tidligt, at medlemmet selv har mulighed for at føre sagen videre ved domstolene for egen regning, såfremt medlemmet måtte ønske det.

Et andet område, der giver anledning til mange klager, er medlemmer, der føler, at 3F ikke har taget dem alvorligt, ikke har brugt tid nok på deres sag, eller ikke har forklaret dem, hvorledes deres situation er. Jeg har i adskillige henstillinger skrevet til parterne, at jeg finder, at når et medlem kommer i en situation, hvor der er problemer på hans arbejdsplads, så har 3F-afdelingen en forpligtelse til at gøre det klart for ham, præcis hvordan medlemmet er stillet, og hvilke muligheder medlemmet har. Dernæst har man en forpligtelse til at finde ud af, hvad medlemmets ønsker er, og forklare, hvorledes chancerne er for at få de ønsker igennem, og først derefter gå ind i en forhandling med arbejdsgiveren. Det ville betyde, at den, der foretager forhandlingen, præcis véd, hvad medlemmet ønsker, samt at medlemmet har realistiske forventninger til det resultat, der måtte komme ud af en forhandling.

Jeg har set mange eksempler på, at disse forudsætninger ikke har været opfyldt, hvilket efterlader medlemmet skuffet og frustreret og med en følelse af, at 3F ikke har taget medlemmet alvorligt og ikke har søgt at tale medlemmets sag i det omfang, det nu kunne lade sig gøre. Jeg mener derfor, at en del afdelinger ville gøre klogt i at bruge tid og omhu på samtaler med medlemmet, inden man begiver sig ud i en forhandling med arbejdsgiveren.

En sidste ting, jeg vil nævne, er de forlig, der på medlemmets vegne indgås med arbejdsgiveren. I nogle tilfælde vil medlemmet kunne deltage i samtalen og i så fald umiddelbart underskrive forliget. Hvis afdelingen vurderer, at forligsforhandlingerne vil glide lettere, hvis medlemmet ikke er til stede, er det vigtigt, at afdelingen for eksempel ved en forudgående samtale gør medlemmet klart, hvad hans/hendes retsstilling er, samt hvilke yderligere fordele afdelingen vil søge at udvirke ved forliget. I denne forbindelse er det også vigtigt at få på det rene, hvilke forhold medlemmet lægger vægt på. Hvis afdelingen finder, at det vil være nødvendigt med en vis bevægelsesfrihed, således at afdelingen kan slå umiddelbart til, når arbejdsgiveren har givet indrømmelser, er det vigtigt, afdelingen ved, hvilke indrømmelser medlemmet vil være tilfreds med. For fuldstændigt at gardere sig kan afdelingen eventuelt få en skriftlig tilkendegivelse fra medlemmet, hvor rammerne for forliget er beskrevet.

Som nævnt i indledningen får jeg kun få klager sammenholdt med det store antal afdelinger og de mange medlemmer, så alt tyder på, at i langt de fleste afdelinger følger man en fornuftig praksis, således at medlemmerne bliver tilfredse med det arbejde, 3F udfører for dem.

Eva Smith
Mæglingmand

Afskedigelse

05-75390 – Medlem medhold – arbejdstager tilkendt godtgørelse for usaglig opsigelse.

Sag behandlet af mæglingssmanden.

Medlemmet var ansat i 3F-lokalafdeling, der skulle spare på personaleudgifterne, hvilket alle medarbejdere blev oplyst om på et møde den 5. oktober 2005. Her blev det oplyst, at afdelingen skulle spare 12 medarbejdere væk, og medarbejderne blev tilbudt frivillig fratræden under forbehold for ledelsens godkendelse.

Medlemmet modtog sin opsigelse den 19. oktober 2005 og blev opsagt 31. oktober 2005 med fratrædelse 30. april 2006. Den 28. oktober 2005 indgav medlemmet en klage om usaglig afskedigelse.

Klagen blev behandlet af mæglingssmanden som 1. instans uden forudgående behandling i Klagerådet, idet forbundet havde været involveret i afskedigelserne i afdelingen.

Mæglingssmanden delte klagen op i to separate forhold; at medlemmet havde været ansat på tidsbegrænset kontrakt i otte måneder, og at medlemmets afskedigelse var usaglig.

Mæglingssmanden fandt ikke, at det var kritisabelt, at ansættelsesbeviset var for en tidsbegrænset periode. Man forventede indgåelse af ny overenskomst fra afdelingens side, hvorfor det fandtes rimeligt at ansætte medlemmet foreløbig for en midlertidig periode. Mæglingssmanden fandt, at betingelserne i lov om tidsbegrænset ansættelse ikke var overholdt, men dog fandtes det endvidere, at et efterfølgende ansættelsesbrev var at anse som et tillæg til det første ansættelsesbevis og ikke et selvstændigt ansættelsesbrev.

For hvad angår afskedigelsen fandt mæglingssmanden, at denne ikke var saglig. Det kunne ikke anfægtes, at afdelingen skulle spare, men derimod måtte grundlaget for afskedigelsen anfægtes. I saglighedsvurderingen blev der lagt vægt på, at der skulle vælges nogle medarbejdere frem for andre, og at afdelingen ikke havde uddybet den generelle afskedigelsesbegrundelse, uanset at afdelingen var blevet opfordret hertil. Endvidere lagdes der vægt på, at en kollega til medlemmet havde udtalt sig rosende om medlemmet og havde prist dennes faglige alsidighed.

Mæglingssmanden henstillede til, at medlemmet efter funktionærlovens § 2b skulle tilkendes godtgørelse svarende til to måneders løn.

05-82799 – Medhold til medlem – henstilling til afdeling om betaling af godtgørelse svarende til en måneds løn.

Sag behandlet i Klagerådet.

Medlemmet var ansat som flyhandler i Århus lufthavn. Medlemmet pådrog sig i løbet af 2004 to gange skader under af- og pålæsning af varer og bagage på fly. Medlemmet blev opsagt grundet sygdom og havde sidste arbejdsdag 30. april 2005. Herefter indledte afdelingen en sag for at få tilkendt medlemmet en godtgørelse for usaglig afsked. Afdelingen indgik et forlig med arbejdsgiveren på en måneds løn.

Medlemmet gjorde i sin klage til Klagerådet gældende, at afdelingens behandling af sagen havde været behæftet med mange fejl; især det faktum, at afdelingen ikke havde inddraget

medlemmet i forhandlingen eller oplyst medlemmet om, på hvilket grundlag den forhandlede godtgørelse var hentet hjem.

Klagerådet vurderede konkret, om det har været en fordel eller ulempe, at medlemmet var blevet tilkendt en godtgørelse svarende til en måneds løn. Medlemmet kunne ved usaglig opsigelse være blevet tilkendt en godtgørelse på et beløb, der udgjorde indtil halvdelen af funktionærens opsigelsesvarsel.

Klagerådet lagde vægt på, at medlemmet ikke havde givet afdelingen fuldmagt til at afslutte sagen som sket, og dermed ikke var blevet inddraget i sagen. Dermed kritiserede Klagerådet afdelingens behandling af sagen, og Klagerådet fremkom med en henstilling om, at afdelingen skulle tildele medlemmet yderligere en måneds godtgørelse svarende til den maksimale godtgørelse, medlemmet kunne opnå efter funktionærloven.

06-15826 – Afslag til medlem – ikke grund til at bebrejde afdelingens behandling af medlemmets sag.

Sag behandlet af mæglingssmanden.

Medlemmet blev efter godt tre måneders ansættelse afskediget med to dages varsel med begrundelsen om arbejdsmangel. Ifølge medlemmets arbejdsaftale mellem Dansk Byggeri og SID Bygge og Anlæg var lønnen 145,00 kr. i timen, og medlemmet havde ved afskedigelsen fået timeløn svarende til 165,00 kr. i timen. Medlemmet rettede krav mod tidligere arbejdsgiver via egen advokat. Medlemmet gjorde krav på godtgørelse for manglende ansættelsesbevis og uberettiget afskedigelse, og medlemmet gjorde endvidere gældende, at han var akkord aflønnet og ikke timelønnet. Medlemmet fik medhold i sit anbringende om godtgørelse for manglende ansættelsesbevis ved byretten den 29. april 2005. Den 15. juni 2005 var der møde mellem medlem, gruppe og afdeling. Her blev der indgået forlig om betaling af advokatombkostninger på 2.500,00 kr. fra forbundet til medlem. Der blev til mødereferatet tilføjet, at den forstående anke til landsretten var medlemmets personlige anliggende. Medlemmet anmodede afdelingen om information om sin kollegas sag, men fik afslag; efterfølgende indsendte medlem klage til Datatilsynet og fik ligeledes dér afslag.

Medlemmet indsendte klage til Klagerådet over afdelingen med påstand om, at afdelingen skulle dække enhver udgift, han havde med sagen ved Østre Landsret samt differencen mellem udbetalt timeløn og akkord, samt at afdelingen havde tilsidesat sin vejledningspligt.

I første omgang afviste Klagerådets Sekretariat medlemmets klage på grund af, at sagen verserede ved domstolene. Medlemmet fik efterfølgende besked om, at Klagerådet kunne behandle sagen, hvis den indeholdt punkter udover de, som blev behandlet ved de civile domstole.

Da forbundet var involveret, blev sagen henvist til mæglingssmanden.

Mæglingssmanden fandt det beklageligt, at afdelingen og forbundet ikke rejste spørgsmålet om manglende ansættelsesbevis og godtgørelse herfor over for den tidligere arbejdsgiver, som medlemmet efter loven havde ret til. Medlemmet havde imidlertid modtaget 10.000,00 kr. i kompensation ved byrettens dom. Ved det forlig, der blev indgået den 15. juni 2005, hvor medlemmet modtog 2.500,00 kr., anså mæglingssmanden den del af sagen som afsluttet. Mæglingssmanden fandt ikke, at der var grundlag for at give medlemmet medhold i de øvrige klager over afdelingen og forbundet.

05-31919 – Medhold til medlem – Godtgørelse til medlem, da afdelingen ikke havde forfulgt krav hos arbejdsgiver (arbejdsgiver konkurs).

Sag behandlet i Klagerådet.

Medlemmet blev opsagt og kontaktede herefter afdelingen for at rejse krav om efterbetaling af løn og feriepenge. Medlemmet blev indkaldt til møde i afdelingen godt fire måneder efter første henvendelse, og her blev man enige om at rette kravet til Lønmodtagernes Garantifond (LG), der efterfølgende afslog kravet.

Klagerådet kom med en henstilling om, at afdelingen skulle betale medlemmet et beløb svarende til den løn, som medlemmet "gik glip af". Lønkravene blev ikke dækket af LG, da der var gået mere end seks måneder før fristdagen, og fordi kravet ikke var forfulgt uden ugrundet ophold. Godtgørelse for transport dækkedes ej heller af LG, men blev korrekt anmeldt i konkursboet.

Slutteligt bemærkede Klagerådet, at det stred mod god sagsbehandlerskik, at afdelingen som professionel rådgiver henviste medlemmet til selv at skaffe oplysninger om, hvorvidt en virksomhed var erklæret konkurs eller ej.

Medlemmet blev tilkendt et samlet beløb på 20.930,00 kr.

05-36135 – Medhold til medlem – Godtgørelse til medlem, da såvel afdelingen som forbundet ikke havde oplyst medlem om dennes rettigheder.

Sag behandlet af mæglingssmanden.

Medlemmet blev efter forhandlinger om nye mødetider afskediget, da medlemmet ikke valgte at tiltræde ændringerne. Medlemmet blev en uge før opsigelsesvarslets udløb bortvist, da han ikke mødte på arbejde. Medlemmet bad afdelingen om at føre sagen om urimelig afskedigelse og bortvisning.

Der blev afholdt mæglingssmøde, hvor parterne kom til enighed om, at der udestod krav om udbetaling af værkstedspenge. Forbundet gjorde på et mæglingssmøde med Arbejdsgiverforeningen et indgået forlig betinget af medlemmets samtykke. Forbundet gjorde afdelingen opmærksom på, at der ikke var rejst afskedigelsessag i tide efter hovedaftalen. Efterfølgende godkendte forbund, afdeling og arbejdsgiver forliget. Medlemmet mente herefter, at der var sket indtil flere fejl i behandlingen af sagen.

Klagen blev behandlet af mæglingssmanden som 1. instans uden forudgående behandling i Klagerådet, idet forbundet havde været involveret i sagen.

Mæglingssmanden fandt, at afdelingen burde have oplyst medlemmet om den retsstilling, han havde haft, hvis sagen var blevet fremmet efter de fagretlige regler.

Mæglingssmanden lagde til grund, at der ikke var givet medlemmet de fornødne oplysninger, og at sagen, uanset at den blev fremmet ved Arbejdsretten, ikke kunne omhandle spørgsmålet om rimeligheden i den meddelte opsigelse og bortvisning, da disse spørgsmål ikke kunne inddrages under sagen, jf. de tidsmæssige betingelser i hovedaftalen. Mæglingssmanden fandt, at den omstændighed, at forliget var betinget af medlemmets godkendelse, ikke kunne anses som tilstrækkeligt, da medlemmets mulighed for at få prøvet afskedigelsen ikke længere var til stede.

Mæglingssmanden kom med henstilling, om at forbund og afdelingen skulle betale medlemmet en godtgørelse svarende til to ugers løn.

05-84354 – Afslag til medlem – Ikke grundlag for at give medlem medhold i klage over afdelingens behandling af medlemmets sag.

Sag behandlet af mæglingssmanden.

Medlemmet blev fyret efter 12 års ansættelse på sin arbejdsplads, fordi medlemmet var uvillig til at udføre overarbejde. Medlemmet kontaktede herefter sin afdeling, der afholdt møde med arbejdsgiver, dog uden at parterne blev enige. Der afholdtes møde hos forbundet, og medlemmet blev tilbudt genansættelse, hvilket han accepterede. Medlemmet rettede efterfølgende henvendelse til sin afdeling igen og fortalte, at han blev "kørt på psykisk". Afdelingen ville på denne baggrund indlede en ny sag om uberettiget afskedigelse og psykisk dårligt arbejdsmiljø. Medlemmet opsagde selv sin stilling, angiveligt fordi han følte sig mobbet ud.

Medlemmet bebrejdede afdelingens sagsbehandling.

Klagen blev behandlet af mæglingssmanden som 1. instans uden forudgående behandling i Klagerådet, idet forbundet havde været involveret i afskedigelserne i afdelingen.

Mæglingssmanden fandt ikke holdepunkter for at bebrejde afdelingens behandling, hverken tidsmæssigt eller den indsats, der var lagt i behandlingen. Mæglingssmanden oplyste endvidere, at medlemmet selv accepterede at blive genansat. Mæglingssmanden kunne ikke ud fra sagens akter tage stilling til, om arbejdsgiveren havde overtrådt regler om arbejdsmiljø.

05-31860 – Afslag til medlem – ej tale om urimelig/usaglig afskedigelse.

Sag behandlet af mæglingssmanden.

Medlemmet blev afskediget på grund af sygemelding i 120 dage inden for 12 på hinanden følgende måneder med henvisning til 120-dages reglen i overenskomsten. Den meddelte opsigelse blev drøftet på et møde mellem afdelingen og den pågældende arbejdsgiver. Det blev herefter meddelt af afdelingen, at det ikke var muligt at gennemføre en sag, idet opsigelsen var en overenskomstmæssig mulighed.

Mæglingssmanden fandt, at arbejdsgiveren kunne bringe ansættelsesforholdet til ophør, idet opsigelsen var sket i umiddelbar tilknytning til udløbet af de 120 dage, som foreskrevet i overenskomsten.

04-16797 – Medhold til medlem – godtgørelse for afdelings behandling af medlems opsigelse.

Sag behandlet i Klagerådet og af mæglingssmanden.

Medlemmet var ansat på en virksomhed, og den 5. oktober 2004 blev lokalafdelingen orienteret om, at arbejdsgiver havde i sinde at afskedige medlemmet pga. samarbejdsvanskeligheder. Medlemmet skulle have udtalt sig truende om en driftsleder og i den forbindelse ytret ønske om, at denne blev fyret. Dagen efter blev medlemmet afskediget og fritstillet. Der blev - på baggrund af to vidneudsagn fra ansatte hos arbejdsgiveren - fra afdelingens side truffet beslutning om, at der ikke skulle rejses sag om uberettiget afskedigelse.

Klagerådet tildelte medlemmet en godtgørelse svarende til 13 ugers løn. Det blev udtalt, at afdelingen havde afskåret medlemmet fra at få prøvet sagen ved Afskedigelsesnævnet. Afdelingen havde på baggrund af to vidneudsagn valgt ikke at rejse spørgsmålet om afskedigelsen var berettiget til trods for, at medlemmets opfattelse ikke stemte overens med de to vidners udsagn.

Mæglingssmanden tiltrådte Klagerådets afgørelse.

Ansættelsesvilkår

06-16621 – Afslag til medlem – løn under ferie skal beregnes i forhold til den sædvanlige og fast påregnelige løn på tidspunktet for afholdelsen.

Behandlet af mæglingssmanden.

Medlemmet havde været ansat i SID siden 1996 og blev i fusionen mellem KAD og SID ansat i det ny 3F pr. 1. januar 2005. Dog måtte medlemmet som nyansat se sin løn forringet med 5.900 kr. om måneden. Ved overgangen til den ny arbejdsplads havde medlemmet uafholdt ferie og var i tvivl om, hvorledes ferielønnen skulle beregnes. Medlemmet indsendte en klage den 3. januar 2005 til Klagerådet. Medlemmet mente, at lønnen skulle beregnes ud fra lønnen på optjeningstidspunktet og gjorde gældende, at en kollega, som ikke tiltrådte en ny stilling hos 3F netop havde fået opgjort sin feriebetaling sådan.

Klagen blev behandlet af mæglingssmanden som 1. instans uden forudgående behandling i Klagerådet, idet forbundet havde været involveret i afskedigelserne i afdelingen.

Mæglingssmanden tiltrådte ikke medlemmets anbringende, men oplyste, at ferielovens § 23, stk. 2, bestemte, at løn under ferie skal beregnes ud fra den sædvanlige og fast påregnelige løn, hvilket betød, at det var tidspunktet for afholdelse af ferien, der var afgørende for beregningen og ikke tidspunktet for optjeningen.

06-55284 – Afslag til medlem – medlem ikke tilkendt godtgørelse for ændring af ansættelsesvilkår med henblik på lønafkorting grundet andet arbejde.

Sag behandlet i Klagerådet og af mæglingssmanden.

Sagen omhandlede en tvist mellem en 3F-lokalafdeling og et medlem, som var ansat i afdelingen. Medlemmet var tidligere valgt ind i SID, men blev ved fusionen til det ny 3F ansat i det nye forbund. Medlemmet havde ved siden af arbejdet i afdelingen kommunalt politisk arbejde. Medlemmet havde været ansat i afdelingen siden 1. januar 2005. Afdelingens bestyrelse besluttede 23. maj 2005, at den tid medlemmet brugte på kommunalt politisk arbejde skulle modregnes i medlemmets løn pr. 1. januar 2006.

Medlemmet indsendte en klage, hvori det blev gjort gældende, at der var tale om en væsentlig ændring af ansættelsesvilkårene, som ikke forudgående var blevet forhandlet med medlemmet, hvilket medlemmet opfattede som stridende mod den kommunale styrelseslov. Medlemmet mente ikke, at de ændrede vilkår kunne træde i kraft pr. 1. januar 2006, da medlemmet ikke var varslet om ændringen pr. dette tidspunkt. Medlemmet mente endvidere, at ændringen kunne opfattes som en opsigelse og anså sig selv som frigjort fra afdelingens kontrakt. Medlemmet gjorde herefter krav på godtgørelse efter styrelseslovens §§ 16c og 16d, samt funktionærlovens § 2b.

Afdelingen gjorde gældende, at medlemmet flere gange var blevet orienteret om de ændrede forhold, og ændringen således trådte i kraft allerede fra 1. januar 2006. Endvidere mente afdelingen, at lønafkorting havde hjemmel i styrelsesloven, og at den tidligere kutyme om dobbelt aflønning hos det tidligere SID ikke afskar 3F-afdelingen fra at afkorte medlemmets løn på baggrund af det kommunale politiske arbejde.

Som ansat 3F-medlem var klager omfattet af 3F's advokathjælpsordning, idet medlemmet havde en tvist med sin arbejdsgiver. Medlemmet havde således fået advokathjælp i forbindelse med tvisten. Afdelingen, som var bekendt med dette, gjorde medlemmet opmærksom på, at

såfremt afdelingen ikke af advokaten fik medhold i sine holdepunkter om rettidig varsling, ville et brev af 25. januar 2006 være at anse som varsling om ikrafttrædelsestidspunkt.

Klagerådet gav ikke medlemmet medhold i dennes anbringender. Klagerådet lagde vægt på, at der var tale om et omtvistet forhold, som ikke var reguleret i ansættelseskontrakten, og at udgangspunkt måtte tages i, hvad der normalt er gældende i sådanne situationer. Klagerådet inddrog forarbejderne til styrelsesloven og konkluderede, at medlemmet herefter havde krav på frihed, men ikke fuld løn. Endvidere blev der lagt vægt på, at den part, som påberåber sig en bindende kutyme, har bevisbyrden for, at der er opstået en praksis, som har været efterlevet gennem en vis tidsperiode; ofte flere år. Medlemmet fandtes ikke at dokumentere, at der forelå en sådan kutyme, som kunne afskære afdelingen fra at afkorte medlemmets løn. Ej heller var det aftalt, at styrelseslovens udgangspunkt om lønafkortning skulle fraviges, hvorfor afdelingen ikke var afskåret fra at foretage lønafkortning.

Dog fandt Klagerådet, at afdelingen aftalemæssigt havde forpligtet sig til ikke at foretage lønafkortning, førend der var forløbet seks måneder fra den 25. januar 2006, da afdelingen ikke fik medhold i sine holdepunkter fra advokathjælpsordningen.

Dog anså Klagerådet ikke afdelingen som erstatningsansvarlig for usaglig afskedigelse.

Mæglingssmanden tiltrådte Klagerådets afgørelse for så vidt angår kutymen, samt at ændringen måtte anses som væsentlig, og at afdelingen således ikke kunne afkorte lønnen førend 1. august 2006.

Derudover behandlede mæglingssmanden spørgsmålet om, hvorvidt medlemmet i kraft af de ændrede vilkår kunne anse sig som opsagt. Mæglingssmanden udtalte, at en medarbejder ved indførsel af en væsentlig vilkårsændring kunne anse sig som opsagt med tilbud om genansættelse på de ændrede vilkår. Mæglingssmanden var derfor enig i medlemmets antagelse om at være opsagt, hvis han ønskede dette.

Ligeledes behandlede mæglingssmanden afdelingens erstatningsansvar og fandt ikke, at medlemmet kunne tilkendes erstatning for urimelig afskedigelse eller anden godtgørelse, da der ikke var hjemmel i medlemmets kontrakt eller andetsteds.

05-88759 – Medhold til medlem – medlem tilkendt godtgørelse i henhold til fratrædelsesordning ved fusion mellem SID og KAD.

Sag behandlet af mæglingssmanden.

Medlemmet havde været ansat i SID siden 1994, før fusionen til det ny 3F. Medlemmet mente at være blevet lovet at kunne bibeholde samme lønniveau i forbindelse med fusionen, men måtte efterfølgende erfare, at dette ikke holdt stik. Medlemmet blev ansat i en lignende stilling i 3F som i SID med samme løn. Efter to måneder blev medlemmet tilbudt en ny kontrakt, og lønnen blev nedsat med 1.000,00 kr., mens pensions- og ferietillæggene blev forhøjet. Medlemmet tog ikke imod tilbuddet, da medlemmet mente at være stillet i udsigt til ikke at blive sat ned i løn. Medlemmet fratrådte sin stilling 30. november 2005. Medlemmet mente herefter at være omfattet af fratrædelsesordningen mellem SID og KAD og endvidere, at der var tale om en usaglig afskedigelse.

Klagen blev behandlet af mæglingssmanden som 1. instans uden forudgående behandling i Klagerådet, idet forbundet havde været involveret i sagen.

For så vidt angår spørgsmålet om afskedigelsens saglighed, udtalte mæglingssmanden, at der var tale om en dybt uheldig situation, men at en udtalelse om at blive på et givent lønniveau ikke kunne anses som en retlig garanti, som umuliggjorde at lønnen blev sat ned.

Mæglingensmanden udtalte om fratrædelsesordningen, at vilkårsændringen var så væsentlig, at den måtte anses som en afskedigelse med tilbud om genansættelse på de nye vilkår. Det blev udtalt, at vilkårsændringen kunne sættes i forbindelse med fusionen, hvorfor medlemmet netop måtte anses som omfattet af fratrædelsesordningen. Ændringen skete på grund af fusionen og ville ikke være indtrådt, hvis ikke fusionen var sket.

Mæglingensmanden tog højde for medlemmets anciennitet og henstillede, at medlemmet blev tilkendt en godtgørelse svarende til seks måneders løn.

05-17831 – Afslag til medlem – ej medhold til medlem i klagesag om ringe håndtering af medlemmets sag.

Sag behandlet i Klagerådet og af mæglingensmanden.

Medlemmet var ansat i kombineret stilling dels som rengøringsassistent, dels som børnepasser på en skole. Skolen havde gennem nogen tid ændret på medlemmets arbejdsopgaver i form af, hvordan rengøringen skulle foregå. På et møde den 28. september 2004, hvor medlemmet var til stede, blev en større omlægning af arbejdstiden på skolen aftalt. På mødet var der enighed om, at omlægningen skulle finde sted, og at der derfor krævedes et varsel svarende til medlemmets opsigelsesvarsel. Den 29. oktober 2004 meddelte skolen medlemmet, at arbejdstiden blev ændret, og at medlemmet i denne forbindelse skulle acceptere ændringerne, før de kunne træde i kraft, og endvidere at der var tale om en så væsentlig ændring, at såfremt medlemmet ikke valgte at acceptere disse, kunne medlemmet anse skrivelsen som en opsigelse. Medlemmet valgte ikke at acceptere ændringerne og blev pr. 29. november 2004 opsagt med seks måneders varsel. Medlemmet mente dog først at have modtaget opsigelsen den 1. december 2004, da medlemmet først så brevet i sin postkasse på dette tidspunkt, og dermed mente medlemmet at have krav på yderligere en måneds opsigelse. Endvidere gjorde medlemmet gældende, at arbejdsgiver var kommet med trusler på liv, ære og velfærd, og kommunen burde idømmes en passende bod.

Medlemmet var utilfreds med afdelingens assistance i sagen, hvorfor medlemmet klagede til Klagerådet.

Klagerådet fandt ikke, at afdelingen havde forsømt at rådgive medlemmet eller skulle have været uvillig til at indtræde i konflikten mellem medlemmet og arbejdsgiveren. Afdelingen havde i foråret, sommer og efteråret været i dialog med arbejdsgiver og holdt møder med denne. Klagerådet gjorde endvidere opmærksom på, at medlemmet selv havde afslået at tiltræde de nye forhold uden at konsultere afdelingen. Klagerådet tog ikke stilling til medlemmets anbringende om arbejdsgiverens angivelige trusler.

Mæglingensmanden fandt ikke, at der var sket fejl i forbindelse med behandlingen af sagen, og tilføjede, at partsafhøringen var sket efter de derom gældende regler. Mæglingensmanden tilføjede, for så vidt angår modtagelsen af opsigelsen, at det afgørende hér var, hvornår brevet må antages at være kommet frem, hvilket ifølge afleveringsattesten var den 29. november 2004.

Mæglingensmanden overlod spørgsmålet om idømmelse af bod til overenskomstparterne.

06-35794 – Medlem medhold– Godtgørelse til medlem for mangelfuld sagsbehandling i afdeling.

Sag behandlet i Klagerådet og af mæglingensmanden.

Medlemmets ansættelsesaftaler blev ændret af kommunen, som var medlemmets arbejdsgiver. Kommunen varslede ændringer i medlemmets arbejdstid. Afdelingen gik ind i

sagen. Afdelingen blev i forbindelse med vurderingen af medlemmets ansættelsesforhold opmærksom på en række overenskomstbrud. Afdelingen fremsatte derfor krav på udbetaling af 20.386,00 kr. i overtidbetaling, hvilket kommunen efterfølgende udbetalte til medlemmet. Medlemmet bad herefter afdelingen om at beregne eventuelle andre krav og rejse disse. Disse beregninger blev til i samarbejde mellem medlemmets mand og afdelingen.

Medlemmet bemyndigede sin mand til at varetage sine interesser i forbindelse med sagen, og manden anmodede afdelingen om at deltage i møder med kommunen. Afdelingen svarede, at medlemmets mand vil blive inddraget i det omfang, afdelingen fandt det nødvendigt. Medlemmets mand henvendte sig til afdelingen den 30. januar 2006 og oplyste, at alle krav rejst af afdelingen før den 23. januar 2006 skulle annulleres. Til trods for dette fortsatte afdelingen forhandlingerne med kommunen og indgik den 6. februar 2006 aftale med kommunen om nogle sidste udeståender.

Medlemmet klagede til Klagerådet over, at afdelingen havde forhindret medlemmet i at fremsætte krav, og at medlemmet som part (med repræsentation af sin mand) blev hindret adgang til at deltage i forhandlingerne, og at afdelingen derved hindrede medlemmets indflydelse.

Klagerådet opdelte klagen i to punkter, et punkt om kravets størrelse og et andet punkt om medlemmets ret til at deltage i forhandlingerne.

For så vidt angik kravets størrelse fandt Klagerådet ud fra praksis og teori, at et medlem i en lønmodtagerorganisation ikke selvstændigt kan aftale med sin arbejdsgiver at fravige en kollektiv overenskomst, men organisationen kan disponere over overenskomstens bestemmelser. Ud fra samme grundsætning er det fast antaget, at organisationen har rådighed over de krav, der tilkommer de enkelte medlemmer i medfør af den kollektive overenskomst.

Med hensyn til medlemmets påstand om, at det var kritisabelt, at hendes mand ikke blev inddraget i forhandlingerne, fandt Klagerådet, at der ikke var holdepunkter for dette. Klagerådet tilføjede, at afdelingen havde fået en gunstig aftale for medlemmet.

Mæglingsmanden tiltrådte Klagerådets afgørelse for så vidt angik medlemmets inddragelse i forhandlingerne; dog tilføjedes det, at mæglingsmanden altid henstillede, at man lod et indgået forligs gyldighed være betinget af medlemmets underskrift, men at det i kraft af de mange forhandlinger mellem medlem og afdeling i den konkrete sag var uden mening at bede om medlemmets underskrift.

Mæglingsmanden kunne dog ikke tiltræde Klagerådets afgørelse om kravets størrelse. Mæglingsmanden lagde vægt på, at afdelingen havde accepteret et fradrag i det tilgodehavende hos kommunen, hvilket ikke harmonerede med udgangspunktet om tilbagesøgning i for meget udbetalt løn. Mæglingsmanden tilføjede, at spørgsmålet om for meget udbetalt løn kun kom op, fordi der på et senere tidspunkt blev udbetalt for lidt.

Mæglingsmanden fandt, at afdelingen skulle udbetale en godtgørelse svarende til det modkrav, som man i aftalen havde accepteret.

Medlemmet blev tilkendt et samlet beløb på 4.885,14 kr.

Arbejdsskade

06-52078 – Afslag til medlem – det fandtes ikke, at afdelingen havde handlet kritisabelt.

Sag behandlet i Klagerådet og af mæglingssmanden.

Medlemmet påstod at have pådraget sig en arbejdsskade i forbindelse med hændelse under arbejdsprøvning på et plejehjem i september 2000. Den Sociale Ankestyrelse kom frem til, at skaden ikke kunne anses som en arbejdsskade iht. arbejdsskadeloven § 9, stk. 1. Medlemmet mente ikke, at afdelingen havde anført de korrekte oplysninger i forbindelse med anmeldelsen af skaden.

Medlemmet ønskede et møde om sagen i forbindelse med, at medlemmet havde indgivet klage til Klagerådet, hvorefter afdelingen inviterede medlemmet til møde i afdelingen for at drøfte sagen. Medlemmet afslog dette, da hun havde store smerter og ikke kunne rejse fra sin bopæl i Sverige til afdelingen. Medlemmet foreslog, at en repræsentant fra afdelingen kom til hende. Dette havde afdelingen ikke ressourcer til, hvorfor en af forbundets advokater tog til Sverige for at holde møde med medlemmet om sagen.

Klagerådet fandt ikke afdelingens håndtering af sagen kunne kritiseres.

Mæglingssmanden tiltrådte Klagerådets afgørelse og tilføjede yderligere, at det generelt ikke kunne forventes af en lokalafdeling at rejse til Sverige for at diskutere sagen.

05-49884 – Afslag til medlem – afdeling havde gentagne gange hentet godtgørelser til medlem til trods for medlems påstand om det modsatte.

Sag behandlet i Klagerådet.

Medlemmet var udsat for en arbejdsskade, og arbejdsgiver anmeldte skaden via Arbejdsskadestyrelsen til arbejdsgiverens forsikringssselskab. Medlemmet gav afdelingen fuldmagt til at varetage sine interesser, og afdelingen gik ind i sagen. Det lykkedes afdelingen at få erstatning til medlemmet. Medlemmet var angiveligt utilfreds med ikke kunne få en ekstra forsikring, som de fleste andre på arbejdspladsen havde. Medlemmet var dog ikke omfattet af denne ordning, hvorfor det ikke kunne lade sig gøre. Medlem hyrede selv advokat, som var i stand til at få de ekstra penge hjem.

Klagerådet fandt, at afdelingen grundigt havde dokumenteret, at den havde ført sagen efter bedste evne på baggrund af de oplysninger, som fandtes, da medlemmet henvendte sig. Klagerådet gjorde det klart, at afdelingen ikke havde forsømt at varetage medlemmets interesse eller i øvrigt havde begået fejl.

04-2580 – Afslag til medlem – henvisning til ekstern advokat for vurdering af mulighed for erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

Sag behandlet i Klagerådet.

Medlemmet kom til skade i november 1999 og blev førtidspensionist. I den forbindelse rettede medlemmet henvendelse til sin afdeling med forespørgsel om, hvorvidt det kunne betale sig at søge om tabt arbejdsfortjeneste. Medlemmet fremsendte klage med fire punkter hhv. 1) mangelfuld rådgivning; 2) undladelse af at rykke Arbejdsskadestyrelsen; 3) manglende reaktion på, at forsikringssselskabet anførte, at medlemmet havde ændret opfattelse undervejs i klageforløbet 4) afdelingen havde ikke overholdt en sat frist for at kontakte forbundet.

Klagerådets afgørelse: ad 1) Klagerådet henstillede til at lade en ekstern advokat vurdere sagen, ad 2) Klagerådet afviste medlemmets anbringende, da det i hver enkelt sag er en skønmæssig vurdering, om det er gavnligt at rykke Arbejdsskadestyrelsen, ad 3) Klagerådet afviste ligeledes klagen på dette punkt, idet der ikke fandtes, at der var nogen angribelig beskyldning i ankeskrivelsen, som er et almindeligt partsindlæg, hvor der kan stilles spørgsmål ved medlemmets oplysninger, ad 4) Dette punkt afvistes som uberettiget, da der ikke i de foreliggende bilag fandtes en frist.

05-27924 – Afslag til medlem – ikke grundlag for at kritisere forbundets behandling af sagen.

Sag behandlet af mæglingsmanden.

Medlemmet rettede henvendelse til sin afdeling, idet han havde læst en artikel om, at rystelser "helkropsvibrationer" kunne anses som arbejdsskade. Det blev herefter besluttet at fremme sagen som civilt søgsmålet for at få Retslægerådets vurdering. Retslægerådet besvarede forespørgslen negativt for så vidt angik årsagssammenhæng mellem arbejdet og lidelsen. Medlemmet og forbundets advokat drøftede sagen, og sagen blev efter advokatens råd ikke fortsat. Medlem tog selv kontakt til advokat og efter råd derfra hævede advokaten sagen på medlemmets vegne. Forbundet afholdt alle udgifter, som blev pålagt medlemmet.

Efter sagens afslutning bad medlemmet om at få aktindsigt i sin sag. Dette afvistes, idet medlemmet ikke var omfattet af forvaltningsloven. Det viste sig herefter, at sagen var bortkommet.

Medlemmet gjorde herefter gældende, at han var gået glip af en erstatning svarende til 60.000,00 kr. inkl. renter.

Mæglingsmanden udtalte, at forbundets behandling af medlemmets sag ikke kunne kritiseres. Forbundet stillede en lægekonsulent til rådighed for medlemmet i forbindelse med det civile søgsmål. Endvidere havde medlemmet selv rådført sig med advokat, som afsluttede sagen. Allerede på denne baggrund mente mæglingsmanden ikke, at der var grundlag for at pålægge forbundet erstatningspligt.

Mæglingsmanden kritiserede forbundets behandling af spørgsmålet om aktindsigt. Dette burde være efterkommet umiddelbart, uanset om der forelå en retlig forpligtelse hertil. Dog skønnede mæglingsmanden ikke, at sagen kunne være vundet, selv om akterne ikke var bortkommet.

05-25554 – Medhold til medlem – godtgørelse til medlem for advokatudgifter.

Sag behandlet i Klagerådet og af mæglingsmanden.

Medlemmet pådrog sig en arbejdsskade den 3. september 1999 og søgte om arbejdsskadeerstatning. Medlemmet fik afslag den 22. november 1999. Medlemmet besøgte en speciallæge den 23. marts 2000. Arbejdsskadestyrelsen traf herefter afgørelse i sagen på baggrund af speciallægens diagnose. Den Sociale Ankestyrelse stadfæstede denne afgørelse den 23. oktober 2000. Medlemmet fik ikke medhold i sin sag, da der ikke fandtes at være mén på over 5 %. Ankestyrelsens afgørelse drøftedes på et møde hos afdelingen den 2. november 2000, og medlemmet blev oplyst om, at sagen kunne genoptages ved helbredsmæssige ændringer inden 5 år.

Godt 11 måneder senere antog medlemmet egen advokat og konsulterede en speciallæge, der konstaterede, at medlemmets helbredsmæssige tilstand var forværret; méngraden oversteg nu 5 %. Medlemmet indsendte en klage for at få dækket sine advokatomkostninger.

Klagerådet afviste medlemmets klage, idet rådet mente, at medlemmet var blevet korrekt rådgivet på mødet den 2. november. Klagerådet fandt, at medlemmet var informeret om, at sagen kunne genoptages, hvis helbredet forværredes.

Mæglingssmanden tiltrådte ikke Klagerådets afgørelse. Der blev lagt vægt på, at afdelingen ikke kunne godtgøre, at den skulle havde oplyst, hvorledes proceduren ved genoptagelse skulle foregå. Medlemmet måtte kunne forvente kvalificeret rådgivning fra sin fagforening, hvilket mæglingssmanden ikke fandt var sket i den pågældende situation. Heraf udledte mæglingssmanden, at såfremt medlemmet ikke kunne få den juridiske rådgivning, som måtte kunne forventes af forbundet, var medlemmet berettiget til at søge denne andetsteds. Afdelingen skulle derfor betale medlemmet en godtgørelse til dækning af advokatombkostningerne.

Medlemmet blev tilkendt et samlet beløb på 22.875,00 kr.

06-66887 – Afslag til medlem – Forbundet er ikke forpligtet til at videreføre arbejdsskadesag, som ikke kan vindes.

Sag behandlet af mæglingssmanden.

Medlemmet indsendte klage over, at forbundet kort inden domsforhandlingen havde trukket sagen tilbage. Forbundet var ikke sikker på, at sagen kunne vindes, hvorfor man ikke valgte at føre den videre.

Mæglingssmanden udtalte, at forbundet var fuld berettiget til at foretage et skøn som sket. Medlemmet kan ikke siges at have en ubetinget ret til at få forbundet til at få føre sagen. Dog anførte mæglingssmanden, at medlemmet burde have haft mulighed for at føre sagen for egen regning.

Løn

06-52436 – Afslag til medlem - ansat i 3F-lokalafdeling - ikke medhold i antagelse om forkert fastsat løntrin iht. lokal overenskomst.

Sag behandlet i Klagerådet.

Medlemmet gjorde gældende, at hendes løntrin var fastsat forkert i forhold til stillingsbetegnelse og lokaloverenskomst. Medlemmet mente at burde have været aflønnet efter løntrin 44 pga. stillingsbetegnelse, da dette ifølge medlemmet fremgik af overenskomsten. Ifølge ansættelseskontrakt var det aftalt, at medlemmet blev ansat på løntrin 40.

Klagerådet udtalte, at rådet ikke fandt, at overenskomstens § 3 var overtrådt. Der var i lokaloverenskomstens § 3, udover angivelse af løntrin, en passus om, at nyansatte efter en given dato blev lønnet efter anciennitet og kvalifikation. Medlemmet var netop omfattet af denne bestemmelse, hvorfor fastsættelsen af løntrinnet ikke kunne anses som i strid med overenskomsten.

Klagerådet henstillede dog til afdelingen, at det i fremtiden blev præciseret i overenskomster, hvorledes nyansatte skulle placeres i lønstigen.

06-36182 – Medhold til medlem – Godtgørelse til medlem, da krav ikke kunne dækkes af Lønmodtagernes Garantifond.

Sag behandlet i Klagerådet og af mæglingssmanden.

Medlemmet havde et løntilgodehavende hos sin arbejdsgiver, som var gået konkurs. Lønmodtagernes Garantifond afviste at dække kravet, da det for det første ikke var anmeldt inden for den frist på fire uger, som er fastsat i Arbejdsministeriets bekendtgørelse om anmeldelse til LG § 2, og for det andet, at kravet ikke var forfulgt uden ugrundet ophold jf. konkurslovens § 95, stk. 1. Efter Arbejdsministeriets bekendtgørelse § 2, stk. 3, kunne der alene dispenseres fra fristen på fire uger, såfremt der forelå særlige omstændigheder.

Sagen havde været behandlet af ekstern advokat fra 8. marts 2005 til 20. juni 2005. Advokaten og afdelingen fik på et skifteretsmøde den 12. september 2005 at vide, at arbejdsgiveren var ophørt pr. 31. december 2004. Dog blev der ikke anmeldt krav til LG inden for fire uger efter denne frist. LG afviste det af 7. december 2005 indleverede krav, idet dette ikke var forfulgt uden ugrundet ophold.

Medlemmet indsendte herefter klage på denne baggrund.

Klagerådet kom med henstilling om, at afdelingen skulle erstatte det tab, som medlemmet havde lidt ved, at kravet ikke blev dækket af LG.

Klagerådet lagde vægt på, at kravet i perioderne fra hhv. 8. marts til 20. juni og 12. september til anmeldelse af kravet til LG ikke var forfulgt. Kravet burde være forfulgt i den første periode, og anmeldelsen burde være indgivet kort efter, at advokaten fandt ud af at arbejdsgiveren var ophørt.

Afdelingen meddelte, at man ikke kunne tiltræde Klagerådets henstilling, og sagen blev indbragt for mæglingssmanden.

Mæglingssmanden lagde til grund, at medlemmet havde overholdt alle tidsfrister, og problemstillingen blev herefter, om afdelingen og advokaten havde forfulgt medlemmets krav, samt om disse kunne klandres herfor. Mæglingssmanden tiltrådte derved Klagerådets henstilling.

Medlemmet blev tilkendt et samlet beløb på 81.895,00 kr.

05-60075 – Afslag til medlem – Ikke grundlag for at kritisere forbundets sagsbehandling.

Sag behandlet af mæglingssmanden.

Sagen omhandlede to medlemmer, der var ansat på en maskinstation og ugentligt arbejdede 55 timer. Medlemmerne fik ikke overtidsbetaling angiveligt, fordi lønnen på 155,00 kr. pr. time i sig selv var høj. Ved et mæglingssmøde i januar 2003 blev forbundet opmærksom på, at det ugentlige antal arbejdstimer var i strid med overenskomsten. I februar 2003 underskrev arbejdsgiveren og afdelingen et protokollat, ifølge hvilket en lokalaftale udarbejdedes. Der blev udarbejdet bestemmelser om overtidsbetaling. Disse blev fremsendt til arbejdsgiveren, der i juli 2003 sendte svar tilbage om, at visse bestemmelser burde ændres.

Der blev ført en sag ved Arbejdsretten, hvor arbejdsgiver blev frifundet for yderligere lønudbetaling. Der blev lagt vægt på, at medlemmerne havde oppebåret en så høj løn frem til forhandlingen af lokalaftalen, og at det ikke både kunne forventes, at denne timeløn fastholdtes, og at arbejdsgiveren skulle efterbetale løn efter de nye overtidsregler.

Medlemmerne indsendte klage over gruppens behandling af sagen, idet medlemmerne ikke mente, at overenskomsten var overholdt.

Mæglingssmanden gav ikke medlemmerne medhold i deres klage.

Rådgivning

04-17124 – Medhold til medlem – Afdeling burde have anket afgørelse fra Det Sociale Nævn.

Sag behandlet i Klagerådet.

Medlemmet pådrog sig en skade i oktober 2003 og blev derfor opereret og sygemeldt. Den 12. maj 2004 meddelte medlemmets kommune, at udbetalingen af sygedagpenge ville ophøre den 17. maj 2004, da man fra kommunens side var blevet opmærksom på, at medlemmet gerne måtte arbejde, såfremt hun bar en sikkerhedsstøvle. Kommunen gjorde endvidere opmærksom på, at medlemmet måtte henvende sig på Arbejdsformidlingen (AF), da man havde den opfattelse, at medlemmet var i stand til at udføre andet arbejde.

Medlemmet rettede henvendelse til afdelingen for at bede om råd, og parterne skrev sammen en klage til kommunen, hvori man gjorde opmærksom på, at medlemmet ikke var fyret, og at hun først kunne vende tilbage til arbejdet, når hun var i stand til at bære sikkerhedsstøvlen, hvilket hun ikke kunne på det pågældende tidspunkt. Virksomheden gjorde i denne forbindelse opmærksom på, at det ikke var muligt at omplacere medlemmet. Den 21. september 2004 stadfæstede Det Sociale Nævn kommunens afgørelse. Afdelingen ankede ikke Det Sociale Nævns afgørelse, idet afdelingen var enig heri.

Klagerådet fandt, at afdelingen skulle erstatte medlemmets tab i perioden, hvor hun ikke havde kunnet modtage sygedagpenge i anledning af den pågældende situation. Der blev lagt vægt på, at afdelingen ikke ankede Det Sociale Nævns afgørelse. Afdelingen havde ikke rådgivet medlemmet om, at hun kunne opsig sit job og dermed modtage dagpenge. Klagerådet fandt, at afdelingen samlet set havde forsømt at rådgive medlemmet.

Medlemmet blev tilkendt 12,21 feriefri dagstimer.

04-12335 – Medhold til medlem – medlem tilkendt godtgørelse til dækning af advokatomkostninger og for meget indbetalt kontingent.

Sag behandlet i Klagerådet og af mæglingssmanden.

Efter en arbejdsskade blev medlemmet tilkendt førtidspension. Medlemmet havde fra februar 2000 til december 2002 betalt for fuldt medlemskab i forbundet, selvom det var muligt at være tilmeldt som P-medlem, der er billigere end det almindelige medlemskab. Medlem indsendte klage om fejlagtig rådgivning om hhv. betaling af kontingent og fortsættelse af indbetaling af pensionsbidrag til pensionselskab. Medlem havde antaget advokat og gjorde gældende, at omkostningerne til denne også skulle dækkes af forbundet.

Klagerådet fandt, at afdelingen fejlagtigt havde opkrævet medlemmet for fuldt medlemskab, og at medlemmet havde krav på at få tilbagebetalt det for meget betalte kontingent samt en godtgørelse for fejlagtig rådgivning. Dog kunne Klagerådet ikke imødekomme kravet om dækning af advokatomkostninger, da henvendelse til Klagerådet ikke forudsætter advokatbistand.

For så vidt angår pensionen udtalte Klagerådet, at afdelingen havde fejlinformeret medlemmet, men at medlemmet også selv havde en pligt til at gennemlæse sine pensionspapirer.

Mæglingssmanden tiltrådte Klagerådets afgørelse for så vidt angår overbetalingen af kontingentet. Derimod kunne mæglingssmanden ikke tiltræde Klagerådets afgørelse vedrørende

advokatudgifter. Der blev lagt vægt på, at forbundet havde optrådt som en dårlig rådgiver, og at medlemmet i det konkrete tilfælde ikke kendte til Klagerådet. Mæglingssmanden henstillede derfor til, at afdelingen udredte de udgifter, medlemmet havde haft ved at antage en advokat.

Medlemmet blev tilkendt 42.638,17 kr. i kompensation og 15.000 kr. til dækning af advokatomkostninger.

04-6902 – Medhold til medlem – afdeling skulle afholde udgifter til advokat.

Sag behandlet i Klagerådet og af mæglingssmanden.

Medlemmet havde efter sin arbejdsskade givet sin afdeling en fuldmagt i foråret 1999, for at den kunne føre arbejdsskadesagen. Afdelingen indkaldte en advokat, der skulle se på nogle af medlemmets sager. Medlemmet oplyste, at han ikke var blevet informeret om, at han selv skulle afholde udgifterne til denne advokat, hvis han ønskede at benytte sig af dennes ydelser. Medlemmet skrev en fuldmagt til advokaten efter mødet hos afdelingen. Medlemmet indsendte klage, da han ikke mente, at han selv skulle afholde udgifterne til advokaten.

Klagerådet henstillede, at afdelingen skulle afholde halvdelen af advokatudgifterne. Klagerådet lagde vægt på, at afdelingen ikke skriftligt havde sikret sig, at medlemmet var klar over, at han selv skulle afholde udgifterne. Der blev endvidere lagt vægt på, at medlemmet selv havde givet en fuldmagt til anden part uden at give afdelingen besked herom.

Mæglingssmanden lagde vægt på, at afdelingen efter mødet i september modtog et brev fra Arbejdsskadestyrelsen om, at der var givet fuldmagt til ny part, som var den ny advokat. Endvidere drøftede advokaten ikke sagerne med afdelingen. Af disse to punkter udledte mæglingssmanden, at der forelå en aftale mellem medlem og advokat, og at afdelingen ligeledes var klar over dette. Mæglingssmanden lagde herefter vægt på, hvorledes medlemmet havde opfattet sagen. Medlemmet skulle selv betale for de tre lægeerklæringer, men som det fremgik af advokatens brev, skulle disse bruges til at fremme processen. Mæglingssmanden sluttede, at når afdelingen selv havde inddraget en ny part i sagen, burde afdelingen selv sørge for, at medlemmet forstod, at medlemmet selv skulle betale for den nye parts ydelse. Afdelingen skulle derfor betale alle advokatudgifterne.

Medlemmet blive tilkendt advokatomkostninger på kr. 76.250.

05-27913 – Medhold til medlem – Godtgørelse til medlem svarende til 6 ugers løn.

Sag behandlet i Klagerådet og af mæglingssmanden.

Medlemmet var ansat på en byggeplads og pådrog sig i december 2003 en arbejdsskade. Skaden blev anmeldt som arbejdsskade og anerkendt af Arbejdsskadestyrelsen. Medlemmet mødte ind på arbejde den 14. marts 2005, men måtte desværre gå efter at have fået et knæk i ryggen, og medlemmet må gå hjem syg den 15. marts. Arbejdsgiveren kontaktede afdelingen den 10. maj 2005 for at oplyse, at de har i sinde at bortvise medlemmet, da han ikke var mødt på arbejde. Den 15. maj 2005 blev medlemmet afskediget.

Afdelingen førte herefter sagen for medlemmet, og afdelingen underskrev et forlig, hvilket medlemmet indsendte klage over.

Klagerådet tildelte medlemmet en godtgørelse svarende til seks ugers løn. Ifølge overenskomstens § 37, stk. 2, 2. pkt., kan en ansat ikke afskediges inden for en periode af seks måneder, hvor den ansatte er dokumenteret uarbejdsdygtig pga. tilskadekomst. Klagerådet lagde vægt på, at afdelingen ikke havde prøvet sagen ved afskedigelsesnævnet og

tog udgangspunkt i nævnets praksis ved godtgørelsens udmåling. Endvidere lagde Klagerådet vægt på, at afdelingen ikke havde mandat til at indgå det forlig, som blev indgået.

Mæglingssmanden tiltrådte Klagerådets afgørelse og tilføjede, at forbundet i betragtning af den åbenbare fejl burde undersøge, om medlemmet havde lidt andre tab.

Medlemmet blev tilkendt 6 ugers løn.

06-8843 – Afslag til medlem – Afdeling bemyndiget til at indgå forlig på medlemmets vegne.

Sag behandlet i Klagerådet og af mæglingssmanden.

Medlemmet blev ansat hos en vognmand, og de første 14 dage skulle være prøvetid uden løn. Medlemmet havde kørt med på nogle ture, og på to ture havde medlemmet deltaget aktivt i arbejdet. Dette kunne afdelingen ikke acceptere, hvorfor man rettede henvendelse til arbejdsgiver og indkaldte denne til et møde. Medlemmet gav afdelingen fuldmagt til at indgå forlig i sagen.

Afdelingen forhandlede en godtgørelse på 7.000,00 kr. til medlemmet, men dette var tilsyneladende ikke godt nok, hvorfor medlemmet indsendte klage.

Klagerådet gav ikke medlemmet medhold i klagen. Der blev lagt vægt på, at der var underskrevet en fuldmagt, men at der ikke i denne forbindelse var aftalt et råderum. Klagerådet henstillede til afdelingen, at det blev en kutyme, at afdelingen fremover aftalte et råderum for en konkret fuldmagt, således at der i fremtiden ikke ville kunne opstå stridigheder om forligets størrelse.

Mæglingssmanden inddelte klagen i to; hhv. godtgørelsens størrelse og afdelingens bemyndigelse til at indgå forliget.

Mæglingssmanden udtalte vedrørende beløbets størrelse, at der ikke var sikre beviser for at medlemmet i perioden havde været ansat i virksomheden, men at både arbejdsgiver og medlem var enige om at der vare tale om en prøvetid uden løn. Mæglingssmanden kunne således ikke kritisere størrelsen på beløb, afdelingen havde hentet hjem.

Vedrørende fuldmagtsforholdet tiltrådte mæglingssmanden Klagerådets afgørelse.

05-59216 – Medlem medhold – Grundlag for civilsøgsmål pga. uberettiget afskedigelse. Sagen burde have været fremmet fagretligt.

Sag behandlet af mæglingssmanden.

Medlemmet var blevet opsagt på baggrund af én dags udeblivelse med henvisning til en skriftlig advarsel, som medlemmet forinden havde modtaget. Denne advarsel omhandlede medlemmets "adfærd" i form af påklædning, mangelfulde soignering samt manglende fremmøde, hvilket forinden var blevet drøftet på et møde mellem medlemmet og arbejdsgiver samt tillidsmand.

Under et mæglingssmøde fastholdt arbejdsgiver opsigelsen. Sagen blev derefter ikke videreført.

Mæglingssmanden lagde til grund, at det manglende fremmøde var blevet meddelt arbejdsgiveren, som havde bevilget medlemmet fri, samt at det samlede fravær, der skyldes sygdom, var begrænset i omfang. Mæglingssmanden tillagde det betydning, at medlemmets anciennitet var fra 1976. Den meddelte opsigelse var dermed ikke saglig. Afdelingen burde

have orienteret medlemmet om muligheden for at indbringe spørgsmålet for de ordinære domstole, idet sagen ikke var blevet fremmet fagretligt og fandt, at 3F burde støtte klageren juridisk og økonomisk heri.

Mæglingssmanden fandt ikke grundlag for, at der skulle ydes medlemmet en godtgørelse.

06-9017 – Medhold til medlem – medlem havde ikke udvist rettighedsfortabende passivitet.

Sag behandlet af mæglingssmanden.

Medlemmet var ansat på en virksomhed med 17 års anciennitet. Den 26. maj 2004 blev medlemmet opsagt til fratræden den 30. november 2004. Medlemmet var berettiget til fratrædelsesgodtgørelse svarende til tre måneders løn. I juni måned overgik medlemmet fra skiftehold til dagshold og i den forbindelse blev medlemmets fratrædelsesgodtgørelse udregnet på baggrund af juni-lønnen. Den aftale blev indgået af fællestillidsmanden. Herefter kontaktede medlemmet afdelingen for at finde ud af, om den udbetalte godtgørelse var korrekt beregnet. Afdelingen konkluderede, at godtgørelsens størrelse var korrekt.

Medlemmet sendte klage til en af forbundets grupper den 15. januar 2006. Den 6. besvarede gruppen medlemmets klage med, at det ikke længere var muligt at rejse krav over for den tidligere arbejdsgiver.

Mæglingssmanden inddelte klagen i tre punkter: 1) Størrelsen på godtgørelsen 2) Var der ydet tilstrækkelig hjælp fra forbundet og 3) Var der givet tilstrækkelig information om klageadgangen i forbundet.

Ad 1

Mæglingssmanden lagde til grund, at udregningen ikke var korrekt. Herefter behandlede mæglingssmanden spørgsmålet om, hvorvidt medlemmet skulle have udvist rettighedsfortabende passivitet. Mæglingssmanden fandt ikke, at det kunne bebrejdes medlemmet, at denne ved modtagelse af sin lønseddel ikke opdagede fejlen. Mæglingssmanden mente heller ikke, at det kunne kritiseres forbundet, at udregningen var forkert, da denne var forhandlet af fællestillidsmanden, og afdelingen var ikke direkte ansvarlig for dennes handlinger. Der var således ikke udvist passivitet.

Ad 2

Mæglingssmanden udtalte, at det så ud som om, at gruppen og medlemmet havde misforstået hinanden. Gruppen var af den opfattelse, at medlemmet ved indsendelsen af klagen ville indsende yderligere oplysninger og derfor ikke så kritisk på den foreliggende udregning. Dog konkluderede mæglingssmanden, at gruppen på baggrund af de medsendte oplysninger burde have opdaget fejlen i udregningen.

Ad 3

Mæglingssmanden oplyste medlemmet om, at forbundet gjorde meget for at informere medlemmerne om de klagemuligheder, de har, men gjorde samtidig gældende, at medlemmet ikke havde uddybet klagepunktet yderligere. Mæglingssmanden mente derfor ikke, at der var belæg for at kritisere afdelingens "manglende" oplysninger.

Mæglingssmanden henstillede til, at der blev foretaget en tilbundsående undersøgelse af sagen for at finde ud af, om det stadig var muligt at rejse et krav mod virksomheden. Hvis ikke dette var muligt, ville mæglingssmanden anbefale, at medlemmet indgik en forligsmæssig aftale med forbundet.

Diverse

05-25747 – Afslag til medlem – modstridende oplysninger om forløb og underskrift på forlig kunne ikke støtte medlems anbringender.

Sag behandlet i Klagerådet.

Medlem skulle efter endt barsel begynde på at arbejde igen og kontaktede derfor arbejdsgiver. Her blev medlemmet gjort opmærksom på, at mødetiden var ændret. Medlemmet oplyste, at hun havde børn, der skulle i institution. Medlemmet søgte råd hos sin afdeling og fik at vide, at hun skulle møde så hurtigt hun kunne. Da medlemmet mødte 25 minutter for sent første dag, blev hun afskediget. Medlem kontaktede sin afdeling og fik at vide, at der formentlig ikke var nogen sag. Medlemmet kontaktede derfor forbundet, som arrangerede et møde. På dette møde underskrev medlemmet et papir om, at sagen kunne anses som afsluttet.

Klagerådet fandt, at der var modstridende oplysninger om forløbet op til mødet med arbejdsgiver. Det var endvidere ubestridt, at medlemmet havde underskrevet et papir, hvoraf det fremgik, at sagen kunne anses som afsluttet. Klagerådet fandt dermed ikke at kunne behandle sagen videre.

06-63632 – Afslag til medlem – medlem ikke berettiget til forsikringsordning.

Sag behandlet af mæglingssmanden.

Medlemmet var ansat i KAD, men var organiseret i HK. Da SID og KAD fusionerede blev alle medarbejdere tilbudt en favorabel fritidsulykkesforsikring. Medlem afslog dog tilbud, da hun havde en gennem HK. Senere anmodede medlemmet om, at blive optaget i ordningen hos 3F, men fik afslag fra forsikringsselskabet, da medlemmet havde en klausul i sin egen forsikring grundet dårligt helbred. Medlem gjorde herefter gældende, at der var sket en maskinel fejl, idet systemet selv havde udskrevet hende fra ordningen.

Klagen blev behandlet af mæglingssmanden som 1. instans uden forudgående behandling i Klagerådet, idet forbundet havde været involveret i sagen.

Mæglingssmanden fandt, at klagen ikke var berettiget. Efter at have henvendt sig til forsikringsselskabet fandt mæglingssmanden ud af, at ansatte, der direkte accepterede ordningen i forbindelse med fusionen, ikke skulle fremvise lægeerklæring, men at ansatte, som efterfølgende ville indmeldes, skulle. Således konkluderede mæglingssmanden, at medlemmet ikke maskinelt var uskrevet af ordningen, men selv måtte have afslået tilbuddet.

Efter mæglingssmandens svar henvendte medlem sig på ny til forbundet. Medlemmet var blevet opmærksom på, at hun betalte dobbelt kontingent til 3F. Dette blev undersøgt, og medlemmet fik svar fra mæglingssmanden igen. Mæglingssmanden holdt sig til sit oprindelige svar og oplyste, at medlemmet til trods for at have betalt til forsikringsselskabet for den ordning, hun fik afslag på, ikke kunne blive medlem til samme pris, men at hun måtte betale et forhøjet kontingent, såfremt hun til stadighed havde interesse i at blive optaget i ordningen.

04-12364 – Afslag til medlemmer – ikke holdepunkter for de fremsatte anbringender.

Sag behandlet af mæglingssmanden.

Der var tale om seks samlede klager rejst via en tidligere ansat i forbundet, som tilsyneladende havde en anden opfattelse af regler og bestemmelser på et transportområdet. Der blev opstillet fire klagepunkter:

1. Chaufførerne var ikke blevet indkaldt til de afholdte møder om reglerne.
2. Firmaet fik lov til at ændre på arbejdstidens placering i forhold til ansættelsesaftalen og til at omfortolke fejlbehæftede lønsedler.
3. Angiveligt havde firmaet fremlagt falske køreskiver på et møde.
4. Fortolkningen af § 2 i transportoverenskomsten fandtes urimelig.

Indledningsvis udtalte mæglingsmanden, at den tidligere ansatte i forbundet desværre havde misforstået reglerne og havde stillet medklagerne nogle beløb i udsigt, der ikke var dækning for.

Ad 1

Mæglingsmanden fandt, at chaufførerne burde have været indkaldt til møderne. På den anden side fremhævede hun, at der var tale om en fortolkning af reglerne, hvorfor hun anså det for tvivlsomt, at medlemmerne ved deres deltagelse kunne have bidraget med noget.

Ad 2

Mæglingsmanden vurderede, at ændring af arbejdstiderne lå inden for ledelsesretten, såfremt det lå inden for overenskomstens rammer. Dog begrænses dette, hvis de ændringer, som foretages synes at være af en så væsentlig karakter, at der er tale om en vilkårsændring. Mæglingsmanden kunne dog ikke ud fra det foreliggende materiale vurdere, om ændringerne var væsentlige, og mæglingsmanden fandt ikke holdepunkter for, at lønsedlerne var fejlbehæftede.

Ad 3

Mæglingsmanden fandt ikke, at der var belæg for at fastslå, om der var fremlagt falske køreskiver.

Ad 4

Mæglingsmanden medgav, at den omtalte bestemmelse var svær at fortolke, men henviste til et cirkulære, der var godkendt af overenskomstparterne, der afviste den forelagte fortolkning fra klagernes side.

Mæglingsmanden kunne ikke give klagerne medhold i deres anbringender og udtalte, at medlemmerne ikke havde fået den løn, de havde regnet med, men ej heller havde krav på mere end det, som de reelt havde fået. Dog var det beklageligt, at medlemmerne ikke havde deltaget i møderne.

04-12359 – Afslag til medlemmer – ikke holdepunkter for de fremsatte anbringender.

Sag behandlet af mæglingsmanden.

Samme anbringender og samme resultat som ved sag 04-12364.

04-12353 – Afslag til medlemmer – ikke holdepunkter for de fremsatte anbringender.

Sag behandlet af mæglingsmanden.

Samme anbringender og samme resultat som ved sag 04-12364.

04-12357 – Afslag til medlemmer – ikke holdepunkter for de fremsatte anbringender.

Sag behandlet af mæglingssmanden.

Samme anbringender og resultat som ved sag 04-12364.

04-12364 – Afslag til medlemmer – ikke holdepunkter for de fremsatte anbringender.

Sag behandlet af mæglingssmanden.

Samme anbringender og samme resultat som ved sag 04-12364.

04-12363 – Afslag til medlemmer – ikke holdepunkter for de fremsatte anbringender.

Sag behandlet af mæglingssmanden.

Samme anbringender og samme resultat som ved sag 04-12364.

06-68405 – Afslag til medlem – afdelingen havde ikke handlet kritisabelt.

Sag behandlet i Klagerådet og af mæglingssmanden.

Lokalafdelingen modtog i forbindelse med en arbejdsskadesag akter fra Arbejdsskadestyrelsen, som oplyste, at sagen ikke var anmeldt rettidigt. Endvidere ville Arbejdsskadestyrelsen ikke anerkende skaden som en arbejdsskade. Ifølge medlemmet skulle socialrådgiveren have udtalt sig nedsættende om medlemmet og have givet udtryk for, at medlemmets alder taget i betragtning, var erstatningen alligevel lille.

Klagerådet mente ikke, at afdelingen skulle have handlet kritisabelt i sagen. Vedkommende socialrådgiver afviste at skulle have udtrykt sig som nævnt, men beklagede, hvis medlemmet skulle havde misforstået hende. Klagerådet havde bedt Social- og Miljøpolitisk Sekretariat om at gennemse sagens akter på ny, men sekretariatet mente heller ikke, at der var noget at kritisere.

Mæglingssmanden tiltrådte Klagerådets afgørelse.

05-94627 – Afslag til medlem – ej hold i medlems klagepunkter.

Sag behandlet i Klagerådet.

Medlemmet var ansat hos en arbejdsgiver og var samtidig tillidsmand og kasserer. Medlemmet blev efter en bortvisning politianmeldt og dømt for bedrageri og mandatsvig. Afdelingen er medlemmet behjælpelig, indtil afdelingen erfarede, at medlemmet havde oppebåret dagløn fra afdelingen, samtidig med at han modtog løn fra arbejdsgiver. Afdelingen oplyste herefter, at den ikke kunne hjælpe medlemmet længere. Senere blev medlemmet overflyttet til en ny 3F-afdeling i forbindelse med nyt job.

Medlemmet klagede over den oprindelige afdelings behandling af sagen og at være blevet flyttet til ny afdeling, som havde forhindret ham i at blive tillidsmand dér ved at oplyse om den foreliggende dom.

Klagerådet fandt ikke, at afdelingen skulle have behandlet bortvisningssagen ukorrekt, idet afdelingen bistod medlemmet, indtil det strafbare forhold vedrørende medlemmet blev udvidet til også at omfatte afdelingen.

For så vidt angik flytningen til en anden afdeling, udtalte Klagerådet, at det var arbejdspladsens beliggenhed, der var afgørende for, hvilken afdelingen medlemmet tilhørte.

Klagerådet bemærkede, at der er begrænsninger med hensyn til, hvilke personfølsomme oplysninger en afdeling kan videregive.

Ikke realitetsbehandlede sager

Afviste sager

06-104414 – Klage afvist, da Klagerådet ikke behandler forsikringsmæssige spørgsmål.

Sag behandlet i Klagerådets sekretariat.

Sagen afvist og videresendt til forsikringsselskab.

06-45078 – Klage afvist – Sagen blev ikke behandlet, da medlemmet var udmeldt.

Sag behandlet i Klagerådets sekretariat.

Sagen ikke behandlet, da medlem var udmeldt af forbundet.

06-75294 – Klage afvist – Klager ikke medlem af 3F.

Sag behandlet i Klagerådets sekretariat.

Sagen blev ikke behandlet, da klager ikke var medlem af 3F.

06-88772 – Klage afvist – Medlemmet i restance.

Sag behandlet i Klagerådets sekretariat.

Sagen blev ikke behandlet, da medlemmet var slettet grundet restance.

Henviste sager

06-82763 – Klage afvist (sag løst lokalt) – Klagerådet behandler ikke klager over a-kasser.

Sag behandlet i Klagerådets sekretariat.

Sag henvist til a-kassen, da Klagerådet behandler ikke klager over a-kasser.

06-88754– Klage afvist (sag løst lokalt) – Klagerådet behandler ikke klager over a-kasser.

Sag behandlet i Klagerådets sekretariat.

Sag henvist til a-kassen, da Klagerådet ikke behandler klager over a-kasser.

06-11600 – Afslag til medlem (sag løst lokalt) – Klagerådet behandler ikke klager over a-kasser.

Sag behandlet i Klagerådets sekretariat.

Sagen blev henvist til a-kassen, da Klagerådet behandler ikke klager over a-kasser.

06-36787 – Klage afvist – Klage overført til andet sekretariatet i forbundet.

Sag behandlet i Klagerådets sekretariat.

Sagen blev overført til Organisationssekretariatet til videre foranstaltning, idet henvendelsen ikke lå inden for Klagerådets område.

06-105006 – Klage afvist – da sagen blev behandlet i lokal 3F-afdeling.

Sag behandlet i Klagerådets sekretariat.

Sagen blev ikke behandlet, da sagen behandlede af 3F Lager, Post og Service.

06-9977 – Klage afvist – og klagen blev overført til A-kassen

Sag behandlet i Klagerådets sekretariat.

Medlemmet klagede over at have modtaget forkerte oplysninger vedrørende sin arbejdsløshedsdagpengesats. Da sagen vedrørte dagpenge, skulle den i første omgang behandles som en sag i a-kassen.

05-80151 – Klage afvist (sag løst lokalt) – Klagerådet behandler ikke klager over a-kasser.

Sag behandlet i Klagerådets sekretariat.

Sagen blev henvist til a-kassen, da Klagerådet ikke behandler klager over a-kasser.

Sager løst lokalt

06-47698 – Klage afvist – forlig mellem medlem og afdeling.

Sag behandlet i Klagerådets sekretariat.

Sag videresendt til Klagerådets Sekretariat, men forlig blev indgået mellem afdeling og medlem, før Klagerådet tog stilling til klage.

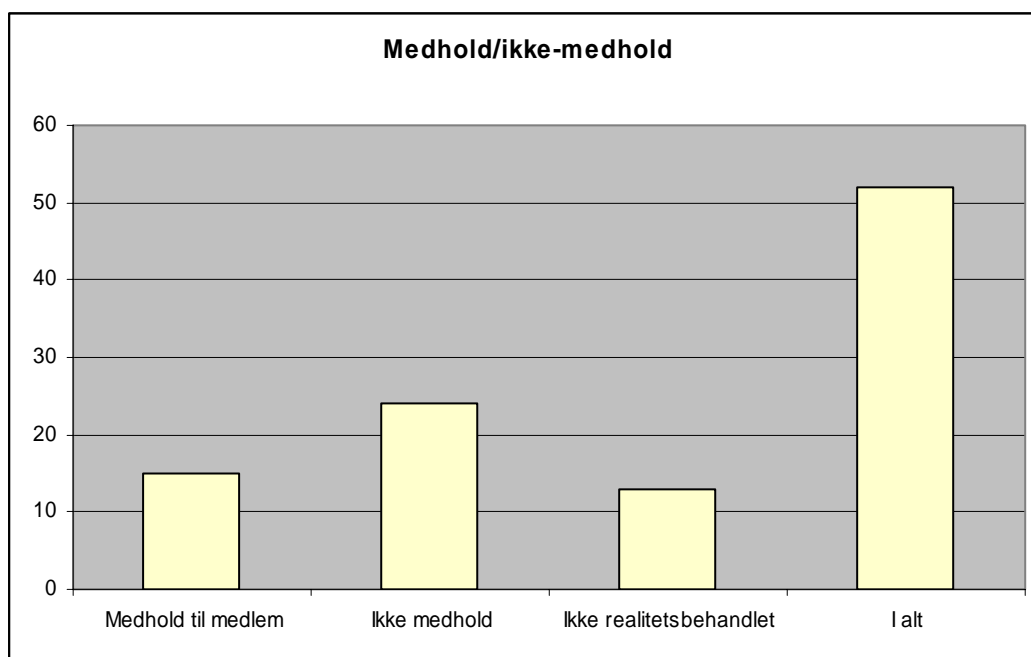
06-55934 – Klage afvist – klager trak klage over afdeling tilbage.

På møde i afdelingen kom medlem og afdeling enighed, hvorfor medlem trak klagen tilbage.

Statistik 2006

Medhold/ikke medhold

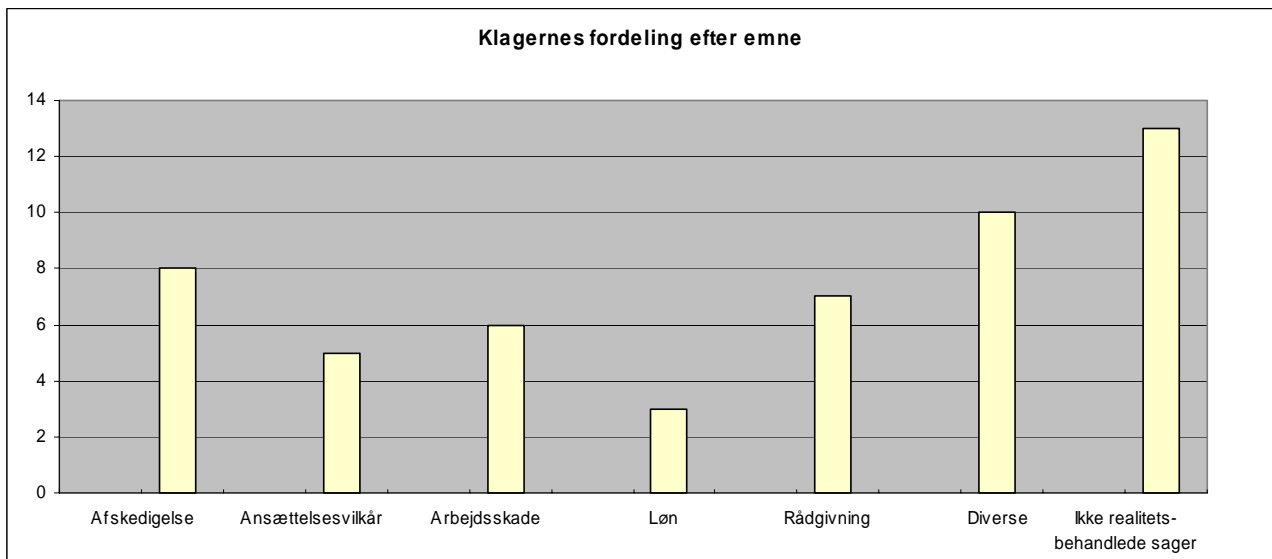
Medhold til medlem	15
Ikke medhold	24
Ikke realitetsbehandlet	13
I alt	52

Klagernes fordeling efter emne

Afskedigelse	Ansættelsesvilkår	Arbejdsskade	Løn	Rådgivning	Diverse	Ikke realitetsbehandlede sager
8	5	6	3	7	10	13

Forretningsorden for Klageråd og mæglingsmand

§ 1 Formål

Fagligt Fælles Forbunds Klageråd har til formål at give medlemmerne mulighed for

- at klage over fejl i sagsbehandlingen i sager behandlet i en 3F-afdeling eller i Fagligt Fælles Forbund og
- få behandlet sager, hvor der er tvister af ansættelsesretlig karakter i en 3F-afdeling, hvis klager **er medlem af Fagligt Fælles Forbund**.

§ 2 Klagerådets sammensætning

Stk. 1

Klagerådet består af:

forbundets næstformand med ansvar for organisation, forbundets forbundssekretær med ansvar for personale, a-kassens forretningsfører, to repræsentanter udpeget af Hovedbestyrelsen.

Stk. 2

Tilforordnet udvalget er forbundets interne advokat.

Stk. 3

Klagerådet kan efter behov anmode om en tilforordnet til konkrete sager, hvor specialviden er påkrævet.

§ 3 Klagerådets funktion

Klagerådet behandler klager over sagsbehandlingen i en 3F-afdeling og/eller forbundet. Endvidere behandler Klagerådet tvister af ansættelsesretlig karakter mellem ansatte/tidligere ansatte og en 3F-afdeling.

§ 4 Mæglingsmand

Stk. 1

mæglingsmanden behandler klager over sagsbehandlingen i sager behandlet af en 3F-afdeling, som har været forelagt Klagerådet til afgørelse.

Stk. 2

mæglingsmanden behandler endvidere klager over sagsbehandlingen i Fagligt Fælles Forbund og tvister af ansættelsesretlig karakter mellem et ansat/tidligere ansat 3F-medlem i en 3F-afdeling og 3F-afdelingen, som har været forelagt Klagerådet jf. § 3.

§ 5 Sekretariat

Sekretariatet bistår Klageråd og mæglingmand med sagsforberedelse – herunder indhentelse af supplerende oplysninger mv.

§ 6 Klagens genstand

Stk. 1

Til Klagerådet/mæglingmand kan klages over sagsbehandlingen, jf. dog stk. 2, i sager behandlet af en 3F-afdeling, Fagligt Fælles Forbund og tvister af ansættelsesretlig karakter mellem et ansat/tidligere ansat 3F-medlem i en 3F-afdeling og 3F-afdelingen.

Stk. 2

Kun sager, hvor klager har en konkret retlig interesse kan behandles.

Kun medlemmer af en 3F-afdeling har klageadgang.

Klagerådet/mæglingmand behandler ikke a-kassesager.

Klagerådet/mæglingmand behandler ikke sager, der er behandlet af voldgift herunder afskedigelsesnævn og Tvistighedsnævn eller af Arbejdsretten.

Klagerådet/mæglingmand behandler ikke sager, hvor sagen er behandlet af karteller eller andre forhandlingsfællesskaber.

§ 7 Fremgangsmåden ved indgivelse af klage

Stk. 1

Klagen indleveres på et trykt klageskema, der udleveres af 3F-afdelingen/Fagligt Fælles Forbund.

Stk. 2

I klageskemaet skal klager kortfattet redegøre for sine synspunkter. Klageskemaet sendes til Klagerådets Sekretariat:

Fagligt Fælles Forbund
Klagerådets Sekretariat
c/o Juridisk Sekretariat
Kampmannsgade 4
1790 København V.

Stk. 3

Sekretariatet sender herefter klagen til indklagede med anmodning om, at indklagede inden en nærmere fastsat frist kommer med eventuelle bemærkninger. Sekretariatet kan, hvis det findes fornødent, indhente supplerende bemærkninger hos parterne.

Stk. 4

Parterne gøres gensidigt bekendt med hinandens indlæg.

Stk. 5

Der gives en frist til at sende supplerende oplysninger.

Stk. 6.

Hvis eventuelle bemærkninger eller supplerende oplysninger ikke sendes inden for den angivne frist, gives parterne meddelelse herom, og sekretariatet sender sagen til Klageråd/mæglingmand til behandling på det foreliggende grundlag.

§ 8 Klageinstans

Stk. 1

Klagen bliver herefter behandlet på førstkommende klagerådsmøde.

Stk. 2

En klage over sagsbehandlingen i Fagligt Fælles Forbund bliver efter indhentelse af eventuelle supplerende oplysninger sendt direkte til mæglingmand.

§ 9 Klagerådets sagsbehandling

Stk. 1

Hvis Klagerådet finder klagen åbenbart grundløs, afvises klagen.

Stk. 2

Klagerådet kan beslutte, at sagen udsættes til et senere klagerådsmøde, hvis Klagerådet finder indhentelse af yderligere oplysninger nødvendigt.

Stk. 3

Klagerådet kan endvidere indkalde parterne til et møde.

Stk. 4

Finder Klagerådet under sagens behandling, at klagen efter sin karakter bør afgøres af mæglingmanden, er Klagerådet berettiget til at undlade at træffe afgørelse i sagen og henvise sagen til mæglingmanden.

Stk. 5

Klagerådet endelige afgørelse kan af såvel klager som 3F-afdelingen begæres indbragt for mæglingmanden. Dette skal ske inden fire uger efter det tidspunkt, hvor Klagerådets afgørelse er meddelt klager og indklagede.

§ 10 Mæglingmandens sagsbehandling

Stk. 1

mæglingmanden kan indhente supplerende oplysninger i det omfang, han/hun finder det fornødent. Bestemmelsen i § 7 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2

mæglingmanden kan beslutte at indkalde parterne til et forligsmøde, forinden afgørelsen træffes.

§ 11 Afgørelsens form

Såvel Klagerådets som mæglingmandens afgørelse træffes i form af henstilling.

§ 12

Årsberetning

Klagerådets Sekretariat udarbejder for hvert kalenderår en årsberetning, der for de afgjorte sager indeholder en kort sagsfremstilling og klagens afgørelse i anonym form.

Årsberetningen forelægges Daglig Ledelse og Hovedbestyrelsen.